

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadó hivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ.

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzleteiben

Felelős szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

3 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 k
2 hasábos garmondsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-dij fizetendő.

Nyílttér sora 15 k.r.

Hirdetések és nyílttéri cikkek díja előre fizetendő.

Búcsú.

Brassó, június 12.

Holnap gördül föl utoljára a függöny. A magyar muzsa hosszú időre el fog nemulni. Ünnepi estéink sorát újra felváltja a száraz mindennaposság. Egymással, magyarok, sokáig nem fogunk így találkozni. Valami édes hangulat volt az ott lenni a színházban. A napi gondok nyugtát levette, átadni magunkat a szórakozás gyönyörének, a hazafiság lelkes érzésének. Sokáig nem fogjuk e jót élvezni. De keserűség azért nem száll a szívünkbe. Boldoggá fog bennünket tenni a múlt és bizóva jövő. A mit e rövid egy hónap adott a magyar színészetből, mindenha felejthetetlen marad előttünk. Kik hozzá vagyunk szokva a csalódás keserű kelyhéhez, immár ihattunk a beváltott reménység poharából. Hála azoknak, a kikből az eszme kipattant, a közönségnek, a mely azt fölkapta, színészeinknek, a kik azt becsülettel szolgálták!

Színészeink holnap búcsúznak. Búcsújuk is olyan mint a társulat: nem közönséges. Hozzászokhattunk, hogy bizonyos társulatok nem akarnak megválni tőlünk. Egy-egy jubileum, jutalomjáték vagy «közkívánság» mindenkor akadt, hogy a társaság ne szedhesse föl sátorfáját. Ilyenkor a közönség már csak azért sem járt színházba, a színészek a legnagyobb nyomorba jutottak. Bizony ez az állapot sem nekik, sem nekünk nem szerzett dicsőséget. Milyen más a Tiszay Dezső távozása! A hirdetett bérlet lejárt, a szezon nem alkalmas többé a színházlátogatásra, ő megy. Nem keres címeket a maradásra, nem akar daczolni a viszonyokkal, távozik. Ép olyan előkelően, szépen, becsülettel, mint a hogy érkezett. De talán még annál is szebben. Bármily nagyrabecsültük is hírét, az aggodalom felhői ott lebegtek érkezése fölött. Hozott-e csakugyan jó társulatot? Ember lesz-e a talpán? Tudja-e vonzani a közönséget? És a többi. S most, hogy a végére jutottunk a szín-

háznak, minden akkori kérdésünkre megnyugtató választ adhatunk. Tiszay mindent beváltott, a mit ígért s utjára közönségünk osztatlan elismerését veheti.

De más okból sem közönséges a búcsúja Tiszaynak. Más társulatot a közönségnek kell utoljára megtámogatni, ő nekünk, a köznek, a magyar társadalomnak tesz szolgálatot. Szombaton átengedte a termet a dalárdának, ma játszik a vörös-kereszt egyesületnek, holnap más magyar céloknak lesz haszna a játékból.

Ez a holnapi est egyuttal búcsúzás. Tehát igazi ünnepi est. Azaz, hogy azzá kell tennünk. Nemcsak a kettős jótékony cél, nemcsak a Tiszayék elismerése, de a magyar színészet becsülete okából is. Ha arra a meggyőződésre jutottunk, hogy a Tiszay Dezső társulata beváltotta reményeinket, nem szabad hálátlanoknak lennünk. Ha minduntalan tapasztalhattuk, hogy egy intelligens, nobilis, rokonszenves társaság szórakoztat bennünket, a mely künn az életben is a legtehetősebb becsülést tudta kivívni, ennek elismerését búcsunkkal is ki kell fejeznünk. Igazi búcsú pedig csak az, a mikor az elváló felek együtt búcsúzkodnak s ha testileg, ha lelkileg, meleg kézszerítással válnak el egymástól. Erre a lelki kézszerítésre hívjuk fel közönségünket. Legyen ott mennél nagyobb tömegben a holnapi előadáson s míg egyik kezével a nemes humanizmus oltárán áldoz, a másikat nyujtsa színészeinknek búcsura, a viszontlátás boldog reményében.

Belföld.

Brassó, június 12.

A kiegyezési tárgyalások szombaton végre befejeződtek. A két kormány között a kiegyezés összes kérdéseiben megegyezés jött létre és így a tárgyalások eredményre vezettek.

Széll Kálmán miniszterelnök érdemeleges nyilatkozatot szerdán a képviselőházban fog tenni.

Külföld.

Brassó, június 12.

A bécsi diplomáciai körökben nagyon jó hatással volt az a hír, hogy Széll Kálmánnak valahára sikerült a nehézségeket elhárítani és a két állam közt való gazdasági kapcsolat ügyében tenforgott bizonytalanságot megszüntetni.

Dreyfus szombaton szállt a Sfax csirkálógőzösre. Dreyfus most még polgári ruhát visel és szakállt eresztett.

Dalárda estély.

Brassó, június 12.

Szombaton este tartotta a Brassói Magyar Dalárda második rendes estélyét, a melyen ezen legdemokratább, legnépszerűbb egyesületünk újból bebizonyította erejét, életképességét és produkcióinak művészi magaslátát. A műsor, mely 8—11-ig tartott, a legérdekesebb darabokból volt összeválogatva, de gondoskodott a vezetőség élvezetes meglepetésekről is, a melyek a programmba nem voltak jelezve. Ilyen volt mindjárt a kezdetben azon ünnepélyes kitüntetés, a melyben a dalárda három veterán tagját részesítette. Dobrosi János és Kelemen András ez évben töltötték be az együletben való szakadatlan 25 évi működésüket. A jubilánsokat Rombauer főigazgató, a dalárda elnöke üdvözölte egy lendületes, szép beszédben, magasztalva kitartásukat és buzgalmukat. «Huszonöt év — ugymond — majdnem egy fél emberöltő, s huszonöt évi működés Dalárdánkban, az órák évi átlagát véve alapul, 5000 énekóra! Nem akarom eldicsérni, mennyi önmegtagadást, mennyi munkát, mily időbeli s anyagi áldozatot jelent ez egy szám! Nagy áldozat ez a közügy oltárán, a haza oltárán!

De talán az áldozatkészségnél még elismerésreméltóbb a kitartás, a melynek kifejezője a huszonöt évi megszakítás nélküli munkásság, s elismerésreméltó az annál is inkább, mert hisz épen a kitartás hiányát szokták a magyar ember legfőbb hibái egyikeül felróni.

Dicsőség a huszonöt évi szakadatlan munkásság az illetőkre, a kik a huszonöt évet a Dalárdában kitöltötték, de dicsőség magára a dalárdára is, mert tanujele annak, hogy magasztos eszme köti az egyesülethez annak tagjait, a mely eszme szolgálatában minden egyes, kész a legsúlyosabb áldozatot is meghozni.

A beszéd végén átnyújtotta lelkes ovációk közt mindegyiküknek a 25 éves működési jelvényt, a gyémántokkal kirakott, fehérszalagos aranytűt.

A harmadik kitüntetett a dalárda buzgó karnagya, Jaschik Gyula volt, a ki ez évben töltötte be karnagyságának 10. évét, s a ki nek az elnök fáradságos munkáját tekintve, miként a katonának, kétszeresen szeretné éveit beszámítani és sajnálja, hogy a kétszeres elismerés tolmácsolása mellett az alapszabályok értelmében csak a tiz évért járó piros szalagu arany lanttal díszítheti fel.

A második meglepetés Nádas Józsefnek, a Tiszay társulat egyik jeles tagjának fellépte volt, a ki nek főképp jóízű komikummal játszott suhancz szerepeiben már annyiszor tapsoltunk. A tapsokból bőven kijutott neki ekkor is. — Ezuttal kuplékat énekelt, a melyek közül főképpen a helyi érdekűek keltettek zajos derűtséget. Hogy is volt csak:

«Én már sokat utaztam,
És sok szép dolgot láttam.
De ilyen kedves tájat
Nemeg ily csatornákat,
Minőket itten leltem,
Nem találtam sehohsem.
Ha indulok a járdára
A rendes napi sétámra:
Aszfalt helyett deszkán megyek:
(Hogy a macska rugja meg.)»

Szóba került a jegyzőkönyv-affaire-nek és hősenek, Lurtznak már-már operetteszámba menő szereplése is, a melyről Nádas igazi színészi nonszalanszsal mondta el ítéletét.

Fénypontját képezte az estélynek a harmadik meglepetés: Hajduné Kiss Berta urnó fellépte, a ki népdalok elénklésével gyönyörködtette a közönséget. A Dunántulnak s a Balaton költői hangulatu környékének legszebb, de egyszersmind a legnagyobb előadásbeli művészetet igénylő dalait énekelte el. És pedig az érzelemnek minő erejével s a hangnak mily bámulatos terjedelmével, úgy hogy igazán csak sajnálni tudjuk, hogy Hajduné urnó nem szélesebb körben ragyogtatja ritka művészetét, a melyet a közönség virággal, éljenzéssel és szünni nem akaró tapsokkal jutalmazott.

A dalárda műsorát a szokott buzgalommal és szabatosággal énekelte végig. Lankadás csak hébe-korba volt észlelhető. Legjobb volt a «magyar népdalegyveleg», a melynek tenor-soloját Binder Jenő adta elő erőteljes férfias hangon. Ezenkívül sorra került még Liszt «Rajnai bordala», Eisvogel «Vadász arája», Genée «Chinai serenádja», a melynek bariton soloját Werzár Kálmán énekelte, továbbá Marschnertől a «Skót mennyegző».

A dalárda egyik ifju és szép hölgytagja, Zsigmond Anna k. a. «Magánének» czimen Jaschik Gy karnagy zongora kísérete mellett solot énekelt. A kisasszonyt a nagyobb nyilvánosság előtt a dalárda most léptette fel először még pedig egy elég nehéz s egyéniségéhez épen nem mért részlettel a «Figaró házasságából». Sokkal otthonosabb volt népdalaiban, a melyeket üde, csengő hangján érzéssel adott elő s a melyekért bőven jutott neki a tapsból és virágból.

A dalárda összmegjelenése a szokásosan impozáns volt. Hátul a komoly arczu, bajszos, szakálás bácsik, középen az elegáns karnagy Jaschik s elől két oldalt a bájos ifju hölgyesereg pompás tablót képeztek. A hölgyek fiatalságára vonatkozólag mint ko-

mikus anekdotát beszélnek a társaság egyik újdonsult, érdemes tagjának a dalárda elnökéhez intézett ama kérdésért, vajon a társulat hölgyei közül is kap-e most valamelyik 25-éves működési jelvényt.

A műsor után táncz következett.

Tekintve azt élvezetet, a melyet a Dalárda a közönségnek már anyiszor s most is nyújtott, a művészi magaslatot, a melyen áll s a melyet a város határain túl is a legnagyobb elismerés kísért, tekintve azt a kulturális hivatást, a melyet itten betölt, tudósításunkat legméltyóbban csak a költő buzditó szavaival fejezhetjük be: „Csak énekeljete!”

Iskolaegyesület.

Brassó, jun. 12.

A Brassó megyei Magyar Iskolaegyesület tegnap délután három óraker tartotta meg alakuló közgyűlését a kaszinó helyiségében, melyet a kaszinó gazgatósága ez alkalomra nemes készséggel engedett át.

A nagy számmal megjelent tagokat Ottlik Géza anyakönyvi felügyelő üdvözölte, majd Halász Gyula főreáliskolai tanár az egyesület alapszabályait terjesztette elő. — Ezekből az alapszabályokból, melyeket némely módosítások után, a közgyűlés elfogadott s a melyeket megerősítés végett a belügyminiszterhez fognak terjeszteni, a következő részeket közöljük:

«A Brassó megyei Magyar Iskolaegyesület célja a brassó megyei szegény magyar iskolásgyermekek anyagi és erkölcsi támogatása.»

«E célok elérése végett ösztöndíjakat jutalmakat, könyveket, írószereket adományoz; népszerű olvasmányokat terjeszt és népkönyvtárakat állít; idegen ajku felnőttek számára ingyenes magyar nyelvű tanfolyamokat rendez; a szegénysorsu tanulók számára internátust létesít.»

«Az egyesület alapító tagja lehet minden feddhetlen polgár vagy polgárnő, a ki az egyesület pénztárába, azzal a megjelöléssel, hogy alapító tag akar lenni, egyszersmindenkora legalább öt forintot fizet.»

Rendes tag lehet minden feddhetlen polgár vagy polgárnő, a ki évi tagdíj gyanánt egy forintot fizet az egyesület pénztárába.

Pártoló tag lehet mindenki, a ki 20 krajczárnál nagyobb, de egy koronát meg nem haladó évi tagdíjat fizet.

Az alapszabályok letárgyalása után a a tisztikar és a választmány megalakítása következett.

Elnöknek egyhangulag Ottlik Géza anyakönyvi felügyelő választatott, a ki megválasztásaért lelkes beszédben mondott köszönetet.

Alelnökök lettek: Binder Jenő főreáliskolai tanár és dr. Póka Dezső orvos (Hosszúfalu).

Titkárnak Halász Gyula főreáliskolai tanárt, jegyzőnek Kupcsay Félix megyei joggyakornokot, pénztárosnak Mitelman Nándor felső kereskedelmi iskolai tanárt, ellenőrnek Dánér Ábel tanítót és gondnoknak Preiszner Péter főreáliskolai tornatanárt választották.

A választmányt a következő negyven tagból alakította meg a közgyűlés:

Baranyai József, Bede Dániel, Biró Sándor, Bordeaux Árpád, Bus-

lig József, Czinege István, Deák Sándor, Erdődi János, Fejér Gyula, Ferenczy Albert, Folyovits Miklós, Gyertyánffy Emil, János Lajos, Kakuja Károly, Karácsonyi Sándor, Killyény Endre, dr. Kovács Áron, Kovács Ignác, Lázár Gerő, Leitinger József, Mátis Bálint, Masznyik Gyula, Molnár Endre, Moór Gyula, Orbán Ferencz, Papp Ferencz, Péchy Árpád, Rombauer Emil, dr. Rosenbaum Lajos, Sánek András, Sebesi Béla, Stmay Gerő, Szabó Nándor, Timon Zoltán, Tóth András, dr. Vajna Gábor, Veress György, Wesel Albert, Werzár István, dr. Zakariás János.

Lelkes egyértelműséggel határozta el ezután a közgyűlés, hogy az egyesület védnökéül Molnár Viktor miniszteri tanácsost fogja fölkeríteni, Maurer Mihály főispánt pedig, a kit a közgyűlés első tiszteleti tagjának választott, küldöttség útján kéri az egyesület támogatására.

Végül Ottlik Géza elnök a közgyűlés nevében elismerését és köszönetét fejezte ki Halász Gyula főreáliskolai tanárnak az Iskolaegyesület kezdeményezése és az ügy iránt való lelkes odaadásáért.

Dr. Lurtz K. a telekkönyvben.

Brassó, jun. 12.

Az a fajgyűlölet, a melyet a Kr. Zeitung sugalmazói a magyar ellen táplálnak legujabban Flug Gusztáv brassói m. kir. segédtelekkönyvvezetőt szemelte ki magának áldozatul.

A «Kr. Zeitung» mult szerdai száma kezdte meg a hajszát ezen Flug Gusztáv ellen, bevádolván őt Európa (nem a szálloda, hanem a világrész) előtt mint magyar sovínistát és kötelességmulasztó hivatalnokot.

«Ez az ur — írja a «Kr. Zeitung», — a ki nek német neve van, különös módon akarja kireperálni a születésekor történt tévedést, t. i. azt a szerencsétlenséget, hogy német szülőktől származott. A törvény szerint köteles a felekkel németül érintkezni és ő tud is németül, azonban saját bevallása szerint csak parasztszókval és műveletlen emberekkel szokott németül beszélni, mert művelt embernek kell magyarul is tudnia. Ha tehát valaki az általa művelteknek tartott egyének közül bármily udvariasan, németül szólítja őt meg, akkor annak előbb előadást tart a magyar és német nyelv műveltek és nem műveltek közti használatáról és azután is csak úgy jár el hivatalos kötelességében, ha az illető «művelt» egyén ezen előadást türelmesen végig hallgatja és az abban foglalt leccskét elfogadva magyarul kezd beszélni. Mi azt hisszük — írja tovább a «Kr. Zeitung», — hogy annak a hivatalnoknak, a ki nem bírja a német nyelvet, de ezzel a fogatkozásával nem is dicsekszik, ellehet nézni ezt a fogatkozását; de ha egy segédtelekkönyvvezető, a kihez nem időtöltés, hanem ügyes-bajos dolgaik végzése céljából jönnek a felek, azt várja ezektől, hogy kihívó modorban előadott talmi-hazafias nézeteit ne csak meghallgassák, hanem azok előtt meg is hajoljanak, akkor ez törvénybe ütköző eljárás.»

Végül kilátásba helyezi a «Kr. Ztg.», hogy gondoskodni fog arról, hogy az igazságügyi miniszternek alkalma legyen eldönteni azt a

kérdést: van-e joga egy alárendelt hivatalnoknak a miniszterelnök által ünnepélyesen proklamált törvény, jog és igazság tisztelete ellen vétetni.

Eddig a Kr. Zeitung, a mely ezen meséjével megint egyikét mutatta be azon hazugságoknak, a melyeket olvasóinak a magyar ellen való felizgatására alkalmazni szokott.

Az egész meséből annyi a való, hogy Nicolaus György holtövényi (szász) jegyző, a ki a brassói telekkönyvi hivatalban igen gyakran megfordult már és az ottani tisztviselőkkel és különösen Flug Gusztávval következetesen mindig magyarul szokott beszélni miután kitűnően tud magyarul, a napokban épen akkor talált a telekkönyvi hivatalba menni, a mikor dr. Lurtz Károly is épen ott volt és talán ezért rendes szokása ellenére németül szólította meg Flug Gusztáv segédtelekkönyvvezetőt, a ki magyarul válaszolt, Nikolaus György azon követelésére pedig, hogy beszéljen vele németül, azt válaszolta: «Miért beszéljek én az urral németül, mikor tudom, hogy kitűnően tud magyarul és mindig úgy is szokott velem beszélni!» A dologba beleavatkozott dr. Lurtz Károly is, a ki különben a hivatalokban a »jámbor szász«-t szokta játszani és követelte a német szót és folyt is németül a diskursus, míg nem dr. Lurtz K. eltávozott és akkor épen Nikolaus György volt az, a ki megint magyarra fordította a beszédet.

Ez a valóság és ha ez az, akkor Flug Gusztáv teljesen korrektül járt el és nyugodtan nézhet a dr. Lurtz K. által ellene beadandó panasz elintézésé elé.

De nemcsak a tényállás előadásában állít valótlanúságot a «Kr. Zeitung», hanem, annak elbírálásában is. Kötelesség mulasztást lát abban, hogy Flug Gusztáv nem akart Nikolaus Györggyel németül beszélni, mert a törvény szerint állítólag köteles ezt tenni. No hát ez az állítás nem felel meg a valóságnak; mert a nemzetiségi törvény II. § világosan mondja, hogy «a telekkönyvi hivataloknál az illető törvényszék ügykezelési nyelve használandó.» A brassói törvényszék ügykezelési nyelve pedig — úgy tudjuk — a magyar. Hol van hát a kötelesség mulasztás abban, ha Flug G. nem akar más-ként csak magyarul beszélni?

A «Kr. Zeitung» jobban tenné, ha a városi tanácsot tanítaná kötelességének teljesítésére. A városi tanácsnak előírja a nemzetiségi törvény a 21 §-ban, hogy «A községi tisztviselők a községbeliekkel való érintkezéseikben azok nyelvét kötelesek használni.» A tanács pedig nem használja azok nyelvét, mert németül ír a magyar polgároknak is és a «Kr. Zeitung» ez ellen még soha sem szólalt fel, Flug Gusztávot pedig aki, a törvény által előírt nyelvet használja, kötelesség mulasztással vádolja. Zöld logika! Zöld igazság!

De csodáljuk is, hogy dr. Lurtz Károly ur azt merre kívánni Flug Gusztávotól, hogy németül beszéljen vele. Lurtz azt mondta, hogy „az oláhnak mindent megadunk, a magyarnak semmit.“ Hát miért ne mondhatna Flug Gusztáv is legalább annyit, hogy „magyarul mindent, németül semmit.“ Quod uni justum, alteri aequum! Sőt nem ártana, ha a magyar tisztviselők dr. Lurtz K. urtól midőn hozzájuk fordul valamiért, megkérdnék: „Mit szólna az ur ahhoz ha mi most azt mondanók, hogy magyarnak mindent szászoknak semmit!“ Az ilyen többszörösen ismétlődő kérdések talán

alkalmasak lennének gondolkozásra birni azon közmondás felett: A mit nem akarsz magadnak, ne tedd azt embertársadnak!

Munka-kiállítás.

Brassó, jun. 12.

A brassói állami iparos tanoncz-iskola tanulóinak az iparukba vágó munkái tegnap a belvárosi áll. elemi iskola tornatermében ki voltak állítva. A kiállítást szépen sikerült ünnepélylyel nyitották meg, a melyen a felügyelő bizottság tagjain kívül iparosaink közül is nagyon sokan voltak jelen.

Az ünnepély körülbelül háromnegyed 11 órakor kezdődött meg a Hymnus elénkelésével. Miután Barabás Ferencz II. oszt. tanuló kellő érzéssel és értelemmel elszavalta a «Honszeretet» cz. költeményt, János Lajos igazgató felolvasása következett. Érdekes felolvasásában kifejtette a kiállítások fontosságát, horderejét s azok anyagi és erkölcsi hasznát, végül pedig buzdító szavakat intézett iparos tanonczainkhoz.

Az éljenzéssel fogadott felolvasás után Orbán Ferencz igazgató, a felügyelő bizottság elnöke intézett szép és tartalmas beszédet a tanonczokhoz s kiosztotta a dícsérő okleveleket. Miután még mintegy 28 tanoncznak jutalmul könyveket osztottak ki, az ünnepély a Szózat és egy induló elénkelésével véget ért.

Az ünnepély megkezdése előtt valamint annak végeztével, nagyszámu közönség nézte meg a kiállítást, mely minden tekintetben jól sikerült. Nagyon sok csinos és szép munkát lehetett látni a különféle iparágak köréből.

Dícsérő oklevelet kapott 12 tanoncz, a kiknek névsorát, valamint mesterük nevét s az alábbiakban közöljük: Dregán P. (Simon Ferencz); Soós János (Latzina Viktor); Imre F. (Kovács Boldizsár); Incze M. (Benedek Lajos); Román Lajos (Juga J.); Barabás V. (Rab K.); Istók Sándor (Höntz L.); Vojtovics S. (Vojtovics L.); Bede F. (Miklós D.); Tóth János (Vasuti műhely); Siegel Keresztély (Bernhardt és Társa); Barabás F. (Wagner Fr.).

A magyar motívumokból szépen összeállított dícsérő oklevél Siklód J. tanár műve s Lehman helybeli műintézetben készült. Az oklevél szövege a következő: «Dícsérő oklevél melyet a brassói m. kir. állami iparos tanoncz-iskolánál az 1899-ik évi június hóban tartott munka kiállításon jó készítményével N. N. mester ur tanoncz N. N. a brassói állami iparos tanoncz iskola . . . osztálybeli tanulója kiérdemelt. — Brassó, 1899-ik évi június hó 11-én.»

Elismerés illeti az elért szép sikerért az az iparos-tanoncz iskola derék és fáradhatatlan tanári karát.

HIREK.

Brassó, június 12.

— Hivatal átvétel. A múlt napokban vette át Makoldy József p. t. főtitzt, hivatalfőnök a brassói posta és távirda hivatal vezetését, mely alkalommal Baranyai József p. t. főtitzt, h. főnök bemutatta a hivatal tisztikarát, meleg szavakkal üdvözölve őt. Az új főnök válaszában kiemelte, hogy hosszas távollét után nagy örö-

mére szolgál azon városban működhetni hová régebbi kedves emlékek tűzik. — Mi is kívánjuk, hogy az új körben érezze jól magát s hasznos tevékenységével lelje fel itt mindazt, mit talán előbbi posztójában elvesztett.

— Színház. Tegnap este népszinműirodalmunk egyik remeke «A Csikós» került színre jó előadásban. A szereplő személyek teljes odaadással játszottak. V. Ágh Ilona, Delli Lajos, Nádas József Sebestyén, Németh minden tekintetben a kellő gyakorlatossággal és hévvel adták szerepüket. Könyves Jenő az intrikus Benczét megfelelő alakítással játszotta. Székula Sárika mint Rózi, kedvesen játszott és szépen énekelt. Meczey Andor Andris csikosbojtárt tüzzel adta és érzésteljes dalaival hatott. A három részeg asszony (Nagy Vilma, Sarlainé, Takácsné Lenke) jelenete jól sikerült és zajos derűtséget idézett elő. Végül megemlítjük, hogy Nádas it tisztelői egy szép babékoszoruval lepték meg.

— Metianu János Brassóban. Nemrég irtuk, hogy Metianu János gör. kel metropolita, június hó 17-én — szombaton — városunkba érkezik, hogy fölszentelje a Buzasoron ujonnan épült gör. kel. templomot. A fölszentelés alkalmából közzétett program a következő: Szombat 10 óra d. u. 2 óra 9 pkor a metropolita fogadtatása az állomásnál, a honnan bekísérik a városba. Négy és öt óra között fogadja a metropolita a különböző küldöttségeket. Este 8 órakor tártáymenet. Vasárnap 9 órakor a templomfölszentelés. A templomba csakis jeggyel lehet belépni. Délután 2 órakor banket a Vigadó nagytermében, este 8 órakor ugyanott tánczczal egybekötött hangverseny.

— Havazás. Szombatról vasárnapra virradólag a Keresztényhavason havazás állott be s tegnap egész nap esett a hó.

— Talált gyűrű. Egy piros köves térfi-aranygyűrűt találtak tegnap a Hesshai-mer téle üzlet előtt. A talált gyűrű a városkapitányságtól átvehető.

— A házaló kereskedés eltiltása. A kereskedelemügyi m. kir. minister Hajdu-Böszörmény, Késmárk és Trencsén városok szabályrendeletét, mely által a házalás nevezett városok területén eltiltatott, jóváhagyta.

— Kiállítás. Glasgowban 1901 évben világiállítás rendeztetik. Az érdekeltek bővebb felvilágosítást a brassói kereskedelem és iparkamara irodájában nyerhetnek.

Táviratok.

A «Brassói Lapok» eredeti távirata.

Páris, jun. 12. A tegnapi nap folyamán lelkes tüntetések voltak Loubet mellett. A tömeg a köztársaságot, Loubet, Zolát és Picquart-ot éltette. Több helyen megkísérleték ugyan az ellentüntetést, de sikertelenül. Este az Elysée palota előtt a tömeg zajos ovációban részesítette Loubet.

Színház.

Brassó, 1899. június hó 13-án.

Bucsu előadásul:

A BETYÁR KENDŐJE.

Eredeti népszinmű 4 felv.

AZ „Orient” (Nr. I.)

szálloda és étterme

újra megnyilt

A szálloda igazgatóság.

Hirdetmény.

A brassói rom. kath. egyházközség a kolostor-utcai főelemi iskolához tartozó épületek átalakítását határozván el, ennek keresztülvitele végett ezennel az elfogadott tervek és költségvetés alapján versenytárgyalás határozatát a következőkben.

1. a tervek és költségvetés a plébániai hivatalban megtekinthetők s ajánlkozónak ki kell jelentenie, hogy ezeket ösmeri.

2. ajánlatok együttesen teendők:

a) a föld, kömives, beton és kőfaragó munkákra 6265 frt. 50 kr. költségvetés alapján.

b) az ács munkákra 1179 frt 60 kr. költségvetés alapján

c) asztalos munkákra 1038 frt 80 kr.

d) a lakatos és kovácsm. 1178 frt 12 kr.

e) a bádigos 366 frt 27 kr.

összesen 10026 frt 27 kr.

3. két portálra 2495 frt költségvetés alapján.

4. Az ajánlatban kitüntetendők az egységárak, a melyeknek alapján az ajánlat tétetik;

5. Határozottan kikötetik, hogy vállalkozónak csakis azon vasanyag ára fog az egységárak szerint megfizettetni, melyekről az egyházközség megbízottjától sulybizonylatot mutat fel.

6. Vállalkozni akarók felhivatnak, hogy 50 kros bélyeggel és 10 százalék bántpénzzel ellátott ajánlataikat legkésőbb f. hó 18-ik napjáig déli 12 óráig a plébániai hivatalnál nyújtsák be.

7. Csakis határozott és számokban kifejezett ajánlatok fognak tekintetbe vétetni.

8. A részletes feltételek a nevezett plébániai hivatalnál megtekinthetők.

9. Az egyházközség választmánya a beérkezett ajánlatok felett 8 nap alatt fog határozni s eddig az ajánlattevők kötelezve maradnak.

10. Az egyházközség fentartja magának azt a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok között tekintet nélkül azok összegére szabad tetszésszerűen választhasson, avagy a beérkezett összes ajánlatokat mellőzhesse anélkül, hogy amiatt bárkinek felelősséggel tartoznék.

Kelt Brassóban 1899. jun. 8.

A brassói rom. kath. egyházközség.

Szám 3686—1899.

Hirdetmény.

Az alant nevezett közadó kiróvások tárgyában.

1883. évi 44. t. cz. 16. és 18. §-ai értelmében ezennel köz tudomására hozatik, miszerint a tekintetes m. kir. pénzügyigazgatóságtól ide beérkezett alant nevezett adókiivetési lajstromok és pedig:

1. A IV. oszt. ker. adókiivetési lajstromok, melyekben az évi fizetés vagy bér mellett szolgálatban álló egyénnek, vagy kegyelemdíjat élvező állami, törvényhatósági, községi és magántisztviselő, szolgák, stb. fel vannak véve.

2. A tőkekamat és járadékadó fizetésére kötelezett feleket magában foglaló kiivetési lajstromok az alólírt városi adóhivatalnál 8 napon át, azaz folyó évi június hó 12-től június 19-ig bezárólag délelőtt 8 órától 12 óráig közszemlére ki vannak téve.

Ezen kiivetési lajstromokban foglalt adótételek ellen a netáni felszólalásait és pedig:

a) azon adózók, kik a fent nevezett adónemek egyikével már a múlt évben voltak megróva, 15 nap alatt, azaz f. é. jun. 26-ig bezárólag,

b) azon adózók azonban, kik a fentidézett adónemek egyikével a folyó évben első ízben róvatnak meg, adótartozásuk az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt a tekintetes közigazgatási bizottsághoz, irányozva a tekintetes helybeli városi tanácsnál beadhatják.

A fent kitűzött határidők után benyújtott fellebbezések, mint elkésettek feltétlenül vissza fognak utasíttatni.

Végül az összes adózók ezennel felhivatnak a folyó évi adótartozásuk előírása végett az 1899. évi adófizetési izeikkel együtt minden késedelem nélkül az alólírt városi adóhivatalnál megjelenni.

Brassó, 1899. évi június hó 7-én.

A városi adóhivatal.

9086/899. tan. szám.

Ajánlati tárgyalási hirdetmény.

A Nagy Várak Kolozsvár-Brassói államutak a 429. 942 430 499 klm. (a szász evang. temető és az „arany nap” közt fekvő) vonalrészének helyreállítására szükségeltető, 5337 frt 38 krral előirányzott munkálatok és anyagszállítások kiadása céljából f. é. június hó 27-én délelőtt 10 óráig a Brassó városi gazdasági hivatalban írásbeli ajánlati tárgyalás fog tartatni.

A benyújtandó ajánlatoknak 50 kros bélyeggel ellátva és az ajánlattevő által aláírva kell lenniök, valamint az árleengedést százalékokban (számokban és betűkben) kitüntetve és az ajánlattevő azon nyilatkozatát kell hogy tartalmazza, hogy az ajánlati és szerződési feltételeket ismerni és azoknak magát feltétlenül aláveti; az ajánlatok azonkívül szabályszerűen lepecsételtendők és a költségvetési összegnek egy 5 %-os bántpénzzel ellátva a városi gazdasági hivatalban az ajánlati tárgyalás kezdetéig benyújtandók. — A tervek, költségvetések, ajánlati és szerződési feltételek az ajánlati tárgyalás napjáig a városi gazdasági hivatalban a délelőtti hivatalos órák alatt betekintethetők.

Brassó, 1899. évi június hó 7-én.

A városi tanács.

Csödtömeg árverés.

Kohn Adolf tatrangi 274 ház szám alatti üzletében levő bolti áruk, női ruha szövetek, kendők, harisnyák, gomkötő áruk, gyapottak, kevés fűszeráru, koporsók és temetkezési cikkek a bolti berendezéssel együtt (leltár 1—1256 és 1262—1, 273. A. a) f. évi június hó 19-én d. u. a tömeggondnok irodájában (Brassóban Kapu-utca 24 sz. a.) zárt és azután nyílt ajánlati tárgyaláson készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek eladatnak.

Az eladásra kerülő áruk beszerzési ára 5881 frt 80 kr. kikiáltási árak 4000 frt, a melyen alul el nem adatnak.

A leltározott butorok (1274—1290 t. a.) pedig f. évi június hó 15-én délután 3 óráig fognak nyílt árverésen a helyszínen Tatrang 274. h. sz. a. eladatni.

A részletes föltételek a tömeggondnok irodájában megtekinthetők, a hol a leltár is az érdeklődők rendelkezésére áll. — Az áruaktár pedig június 15-én délután 3—5 óráig a helyszínen megtekinthető.

Brassó, 1899. június hó 8-án.

Zakariás János dr.

286 1—4.

ügyvéd, tömeggondnok.

6271/889. tan. szám.

Nyilvános árverés és ajánlati tárgyalás.

A földvári batáron fekvő, Brassó város tulajdonát képező ugynevezett „officiós” — kaszálók eladása céljából — mely kaszálók a földvári 2183 számú telekjegyzőkönyvben 1201. 1202 helyr. sz. (1314 és 1315. tag. helyr. sz.) alatt vannak bejegyezve és a Barcza folyó mentén a cukorgyar közvetlen közelében 15 kat. hold és 442□-re terjednek ki — 1899 évi július hó 1-én d. e. 8—10 óráig 1600 frt kikiáltási ár mellett szóbeli árverési tárgyalás fog megtartatni és ugyanaz nap délelőtt 10 óráig az ezen és a megelőző napon beérkezett írásbeli ajánlatok felnyitása a brassói városi gazdasági hivatalban megtörténni.

Venni szándékozók az ajánlati, — árverési és az adásvévesi-szerződési feltételeket a Brassó városi gazdasági hivatalban a délelőtti hivatalos órák alatt az árverés és ajánlati tárgyalás napjáig betekintethetők.

Brassó, 1899. évi június hó 7-én.

289 (1—2)

A városi tanács.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

